

Ходак О.В.

викладач кафедри туристичного
та готельно-ресторанного бізнесу
Дніпровського гуманітарного університету

Татарко Д.Р.

здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
Дніпровського гуманітарного університету

Тимченко О.О.

здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
Дніпровського гуманітарного університету

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ

Стійкий розвиток туризму та цифрова трансформація сектора є ключовими проблемами, що стоять перед світовими політиками. Залишається практичне завдання – забезпечити відповідність розвитку місцевих туристичних напрямків політиці, встановленій на національному рівні. Реалізація довгострокової політики, стратегій та планів є невід'ємною частиною досягнення зростання туризму, що є як стійким, так і інклюзивним. Країнам-членам Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) та країнам-партнерам необхідно мати чітке стратегічне бачення з чітко сформульованими цілями та застосовувати комплексний підхід, що поєднує основні зацікавлені сторони. Туризм є важливою частиною економіки країн ОЕСР, а також ключовим сектором зростаючої економіки послуг. У середньому туризм забезпечує безпосередній внесок у 4,4% ВВП, 6,9% зайнятості та 21,5% експорту послуг до країн ОЕСР [2].

Країни ОЕСР впроваджують нові стратегії у галузі туризму, щоб переорієнтувати підхід до розвитку туризму. Регулярний процес розробки та оновлення стратегій у галузі туризму також надає національним адміністраціям з туризму хорошу можливість вивчити ширше середовище, в якому здійснюється туризм, зрозуміти тенденції, що впливають на туризм, та спланувати майбутнє.

Стратегії туризму зазвичай охоплюють п'ятирічний чи десятирічний період. Майже половина країн у цьому звіті прийняла п'ятирічний період, а ще третина вибрала десятирічний період, включаючи Чилі, Фінляндію, Угорщину, Японію, Нідерланди, Португалію, Іспанію, Швецію та Сполучені Штати. Загальні порушені теми включають цифровізацію, конкурентоспроможність, маркетинг, якість, навички та стійкість. Інші питання, що набувають все більшого значення, включають регіональний

розвиток, продовження сезону, участь суспільства та спільноти, інвестиції та доступність.

Такі стратегії є ключовим інструментом ефективною координації політики, забезпечуючи загальне бачення розвитку у країні. Відповідні плани дій, що стосуються короткострокових пріоритетів та часто визначальні дії на період від двох до трьох років, необхідні для підтримки реалізації та забезпечення необхідної гнучкості для реагування на можливості та виклики у міру їх виникнення. Канада, наприклад, розробила комплексну довгострокову федеральну стратегію, щоб забезпечити стабільну платформу для стійкого та інклюзивного зростання, забезпечуючи при цьому регулярний моніторинг та можливість адаптації з часом у відповідь на реалії, що змінюються. Нова довгострокова стратегія Швеції розрахована до 2030 року і заснована на проекті «Відвідайте майбутнє», в рамках якого політики працюють з промисловістю над вивченням того, як економічні та соціальні зміни впливають на розвиток туризму, та визначають інноваційні заходи бізнесу у відповідь. Через динаміку такого швидкого розвитку сектори уряду також звертаються до більш конкретних способів відстеження тенденцій, щоб підтримати розробку більш гнучкої, надійної та далекоглядної політики. У Німеччині, наприклад, створено центр передового досвіду вивчення довгострокових сценаріїв і розвитку туризму. Подібні підходи також спостерігаються в Австрії, Фінляндії, Польщі, Словенії, Швеції та Великій Британії. Такі ініціативи спрямовані на просування цілеспрямованих та докладних досліджень ключових тенденцій та додатків і, як результат, інформування про високоякісні та гнучкі відповідні заходи політики [1].

Цифровізація є ключовою проблемою, що призвела до змін у політиці та планах у галузі туризму. Фінляндія, наприклад, розробила «Дорожню карту» для цифровізації фінського туризму, яка спрямована на створення загальнонаціональної цифрової екосистеми з ключовими кроками, включаючи спільну роботу з даними, інтеграцію та просування асортименту продукції, а також забезпечення багатоканальної доступності. Тим часом Великобританія підтримує проекти з тестування туристичних додатків у галузі доповненої та віртуальної реальності, а також інвестує у новий незалежний центр даних туризму, призначений для перетворення способів використання аналітики та даних у сфері туризму. У регіоні Валлонія в Бельгії адміністрація фінансує цифрових посередників, завданням яких є підвищення зацікавленості постачальників туристичних послуг у використанні цифрових технологій. Інші уряди країн ОЕСР ввели в дію майбутні політичні заходи, які забезпечують швидшу зміну напрямку. Наприклад, Нідерланди, діючи у більш довгостроковій перспективі, перемістили ресурси щодо просування туризму зі сфери маркетингу у сферу управління напрямками з подвійною метою: зменшити вплив на навколишнє середовище та стимулювати регіональний розвиток [2].

Низка важливих тем була визначена як поточні пріоритети, спільні для всіх країн. Стійкий туризм та цифровізація мають вирішальне значення для

успішного розвитку туризму та є пріоритетними областями політичних дій. Уряди також колективно розглядають низку інших питань, що мають особливу важливість. До них відносяться регіональний розвиток та розподіл, а також пов'язані з цим способи продовження сезону; розробка продукту та заохочення зайнятості та навичок [1].

Оскільки туризм продовжує зростати, все більшого значення набувають заходів щодо заохочення регіонального розвитку та розподілу відвідувачів у менш розвинених районах, щоб зменшити навантаження на відвідувані місця та ширше поширити економічні вигоди від туризму. Стимулювання розробки товарів — важлива функція уряду, що дозволяє рівномірно залучати нові види відвідувачів і навіть нові ринки протягом року. Заохочення нових та кваліфікованих працівників у секторі туризму є ще однією сферою політичних дій. Сприйняття роботи в цьому секторі залишається складним, і багато туристичних компаній щосили намагаються заповнити вакансії висококваліфікованими і мотивованими людьми.

Багато світових урядів досягли прогресу, зробивши кроки щодо впровадження принципів сталого розвитку як у туристичну політику, так і у відповідні стратегії. Тим не менш, постійною проблемою є реалізація цих стратегій для реалізації узгоджених дій та устремлінь. У зв'язку з цим участь місцевої спільноти дедалі частіше розглядається як важливий чинник у розвитку інклюзивного та сталого сектору туризму. Зростає інтерес до того, як максимізувати можливості для місцевих спільнот та зберегти більше переваг туризму у спільнотах.

Список використаних джерел:

1. Джинджоян В.В., Шарутенко К.С. Розвиток міжнародного туризму у європейському туристичному регіоні. *Ефективна економіка*. [Електронний ресурс] – 2021. – № 7 – Режим доступу до журналу: http://www.economy.nauka.com.ua/pdf/7_2021/6.pdf
2. Тенденції та політика ОЕСР у сфері туризму, 2020 р. URL: <https://www.oecd-ilibrary.org/sites/555d8101-en/index.html?itemId=/content/component/555d8101-en>. (дата звернення: 24.03.2022)